

uretfærdige og ikke tidssvarende, og er man villig til at gaa med til en Værdibeskatning af faste Ejendomme, kan denne Beskatningsform ikke blive forkastelig, fordi Skatten ansættes til $\frac{4}{10}$ i Stedet for $\frac{5}{10}$ af de gamle Skatter. Det maa blive omtrent Hip som Hap. Man kan have mere Sympati for, at den skal indbringe 5 end 4 Millioner, men det er ingen Begrundelse af, at man ikke vil have den nu, at den efter Flertallets Forslag kun vil andrage 4 Millioner. Der har, just ikke her i Salen, men ude omkring i Landet, og jeg tror ogsaa i Kjøbenhavn, for hvilken den ærede Taler, der sidst havde Ordet, optraadte som Talsmand, gjort sig den Anskuelse gældende, at det er en stor Uretfærdighed at ophæve de gamle Hartkornsskatter og indføre en ny Beskatning paa fast Ejendom, idet man mener, at de gamle Skatter som uforanderlige ere gaaede op i Ejendommenes Værdi, saa at der gives Afslag for dem i Købesummen. Nu maa jeg sige, at en Skat efter min Mening ikke er uforanderlig uden under 2 Betingelser. Den ene er, at det Skattebeløb, der kræves af den enkelte Skatteyder, forbliver det samme, den anden, at det Objekt, Skatten hviler paa, ikke væsentlig forandrer sin Værdi. Hvad Hartkornsskatterne til Staten angaar, er det rigtigt, at Størrelsen af dem ikke har forandret sig for den enkelte Skatteyder. Jeg ser ganske bort fra, at de tillige omkring i Kommunerne — hvad der jo er meget uretfærdigt — benyttes som Norm for den kommunale Beskatning, og som saadanne ere stærkt stigende og meget varierende. Men naar man holder sig til Statsskatterne, er altsaa ganske vist den ene Betingelse for, at disse kunne siges at være uforanderlige, til Stede, idet Beløbet ikke er større for den enkelte Skatteyder, end det altid har været. Men den anden Betingelse, at Skatteobjektets Værdi, det, man betaler Skatten af, stadig er den samme, foreligger ikke. Jeg skal f. Eks. efter statistik Aarborg nævne, at fra 1885—1895 ere Landejendomme paa 12 Tdr. Hartkorn og derover faldne 26 pCt. i Værdi. Det er ganske klart, at naar jeg betaler den samme Skat af en Ejendom, der nu er $\frac{1}{4}$ mindre værd end tidligere, er Skatten lige over for mig, den Person, der betaler den, ikke uforandret, den hviler tværtimod paa mig med større Tyngde end tidligere. Derfor er det ikke rigtigt, naar man altid paastaar, at Hartkornsskatterne ere uforanderlige, det have de ikke været i Forhold til den enkelte Skatteyder. Men, kunde man sige,

de have alligevel som gamle Skatter været gode Skatter. Lad os prøve, om vi ikke kunde opnaa en retfærdig Ligelighed uden helt at ophæve dem. Lad os se, om vi ikke kunne faa de Ejendomme, paa hvilke der ikke hviler Hartkornsskat, inddragne under en Beskatning, som nogenlunde svarer til Beskatningen af Hartkornet. Denne Betragtning har jo tidligere gjort sig gældende, og der kunde ogsaa synes at være noget i den. Men dog vil jeg sige, at hvis man paa en eller anden Maade forhøjede Skatten paa de andre Ejendomme ved Værdibeskatning, saa kunde man være sikker paa, at der i Tidens Løb vilde blive Misfornøjelse paa Grund af den Forskel, der dog blev i Beskatningen af faste Ejendomme, idet nogle beskattedes efter Værdi og andre paa et andet Grundlag, nemlig det tilfældige Hartkorn. Der vilde sikkert altid blive Misfornøjelse, og jeg hilste det derfor ogsaa med Glæde, at man i sin Tid fra Flertallets Side slog en Streg over de gamle Skatter og foreslog indført en virkelig rationel Skat paa Ejendomme efter Værdien. Jeg tror altsaa, at man med god Grund kan stemme for de Forslag, der her foreligge om Ophævelse af de gamle Skatter og Indførelse af en Ejendomsskyld.

Det andet Lovforslag, der foreligger, Forslaget om Indkomst- og Formueskat, skal jeg ikke komme videre ind paa, men kun omtale en enkelt Bemærkning, der blev rettet mod det af en tidligere æret Taler (P. G. C. Jensen). Det forekommer mig, at han var noget højt oppe, naar han fandt Formue- og Indkomstskatten saa uretfærdig og saa pinagtig. Han sagde vist endog, at den var den mest pinagtige og byrdefulde Skat, man kunde tænke sig. Det samme ærede Medlem, der udtalte sig saaledes — jeg tror for øvrigt ikke, at han er til Stede i Dag — har dog været med til at foreslaa en saadan Skat; den var ganske vist ikke saa høj som den, der nu foreslaas af Flertallet, og som omtrent vil andrage 9 Millioner, men den var saa stor som 6 Millioner. Det ærede Medlem har altsaa undt Folk de $\frac{2}{3}$ af den Pinagtighed og Byrdefuldhed, som han talte om, saa for saa vidt kan man ikke sige heller om ham, at han har taget særligt stærkt Hensyn til sine Medmenneskers Følelser. Vi andre have maattet gaa noget højere op end til 6 Millioner for at opnaa Balance for Statskassen ikke i det hele taget — det have vi aldrig tænkt at kunne faa ved en Skattereform —, men paa dette specielle Omraade. Derfor have vi været